

ТАКТИКА КОМУНІСТІВ І ПЛАКСИВІ ФІЛСОФИ 3 СОЦ. ПАРТІІ КАНАДИ.

Серед робітників і прихильної їм частини інтелігенції кожної капіталістичної держави є гуртки людей, котрі зуть себе "діяками", себто найрадикальнішим елементом в революційній робітничій русі, найбільшими знатоками марксизму, безкомпромісними, словом сказати — "дійсними революціонерами".

В Канаді маємо гурток таких самих "дійсних марксистів-революціонерів" а Соціалістичної Партії Канади, котрі весь свій труд віддають лиш на кришці офіційальних комуністичних партій в різних капіталістичних державах, а також й в СРСР.

Хто-ж такі ці "марксистів" а С.П.К.?

Щоби не бути брехуном, то треба перше все зазначити, що ціх т. зв. "марксистів" навіть не можна називати партією, а лише гуртком плаксивих філософів. Це тому, що вони не мають ніякої зв'язі з масами, не виступають ніколи в страйковій боротьбі, не допомагають робітникам в боротьбі за їхні тимчасові, але конкретні речі до життя, не поширюють соціалістичної пропаганди в простій робітничій масі, не займаються зрозумілою мовою, не підбирають матеріалу з повсякденного життя робітничого життя, а лише горстка їх розбитається в високій теорії і філософії, яка є неприступною для широких робітничих мас. Принципіально С.П.К. різниться від партії, яка б боролася за те, щоб не так дуже багато від комуністичної партії. Зате різниться в тактиці велика.

Яка-ж тактика С.П.К.?

Щоб цей раз також не збрехати, то поправді кажучи, С.П.К. не має жодної тактики. Вони мають в своїй програмі повалення капіталістичного устрою і заведення соціалістичного ладу. Але яким способом можна це зробити, то члени С.П.К. не вказували, ані в своїх промовах, ані в своїй класово-філософській організації — "Вестерн Кларіон".

Ми знаємо, що людина не має свободної волі. Ми не можемо лише вложити в свою програму точку: "скасування приватної власності" і ждати якийсь час, а відтак "захопити" "скасування приватної власності", бо воно так не станеться від нашої "хотіння". А члени С.П.К. лише так думають. Вони говорять, що революцію можна буде перевести лише тоді, коли найменше 85% робітників перестудіюють і зрозуміють "Капітал" Карла Маркса. Тоді, після їх думки, можна буде викликати революцію і навіть без кровопролиття, легонько, конституційною дорогою, бо так схоче більшість населення.

Так можуть говорити діти, а не люди, що зуть себе марксистами. Дійсний марксист розбирає все по марксистському, а точки погляду матеріалістичного розуміння історії. Революцію не викликають ніякі люди тому, що їм так хочеться, а — як писали Маркс і Енгельс — "революції повстають необхідні при певних даних обставинах", та що "революції так довго неможливі, доки немає цих даних обставин" (Карло Кавцкій, "Шлях до влади").

Соціальною революцією можуть викликати не "хотіння", не люди, а політичні і економічні обставини.

В капіталістичній державі її ріжними могутніми т. зв. просвітними інституціями і сильною пресою, не можливо о-свідомити більшість робітничої класи аж до того степеня, щоб робітники аж хотіли і могли зробити революцію. В виправданій боротьбі і революції кидати робітничу класу в власні умовини життя — втворені капіталістичним способом продукції — економічні обставини. І коли такі обставини виступають, то робітничу класу, свідому чи не свідому, кидатиме в вир боротьби, і чим ми схочемо, чи не схочемо, ця боротьба прийде. В той час потрібно лише провідної партії, котра-б могла своєю мудрою

тактикою привести цю боротьбу до бажаної пролетарської цілі.

Ми живемо в Канаді і можемо найбільше сказати про Канаду. Коли будемо говорити по правді, то мусимо признати, що умови для соціальної революції в Канаді ще не нарізали.

Однак це не значить, що ми маємо ждати до тої пори, поки ці умови нарізяться. Ні. Ми маємо і мусимо пірвати революційну агітацію серед широкій робітничих мас, робити проби, виправлятися, гартуватися і вироблятися на добрих боеків, бо лише добре вишколена армія може витримати в боротьбі і з таким ворогом, як капіталізм.

Такі виправи, або приготування до революційної боротьби проводять між працюючими масами в Канаді — Робітничі Партія Канади.

Які-ж ці приготування до революційної боротьби?

На це питання найліпше відповідають тези і резолюції Третього Конгресу Комінтерна. Ось, що там говориться: "Робітничий ком. партії може відбудуватися лише завдяки бойовій тактиці. Навіть найменшій комуністичній групі не сміють дозволитися самою пропагандою і агітацією. В усіх пролетарських масових організаціях вони мусять творити авангард, який мусить учинити відстаї маси, як борються формувати практичних діячів для прямої дії і захоплення влади робітників до боротьби за речі конкретні до життя".

Що це означає? Це означає, що комуністи повинні не лише голосити все і всюди про повалення капіталістичного устрою, бо без участі широких мас це не можливе, але вони мусять йти в широкі маси, творити там передову сторожу, заставляти широкі маси боритися за найменші тимчасові, але конкретні речі до життя, а в таких маленьких боротьбах виправляти їх. Захоплення робітників до боротьби за тимчасові речі до життя, навчить робітників розуміти свою силу, а по зрозумінню власної сили, робітничі маси підуть на боротьбу за повалення капіталістичного ладу, коли на це прийде слушна хвиля.

Жива і активна участь в трейд-юніях, ріжних просвітних та допоміжних організаціях, в парламентах, участь в страйках, боротьба за вісім-годинний день праці, протести проти війни, покликування всіх робітників до об'єднаного фронту і проче і проче, це є тактика комуністів.

Проти цієї тактики виступають плаксиві філософи з С.П.К., бо після їхнього розуміння, це реформа, це не марксизм. Їхній "марксизм", це — ждати поки всі робітники не зрозуміють "Капіталу" і поки вони всі не схотять революції.

Плаксиві філософи з С.П.К. вже ніби "дозріли" і ждуть аж, поки робітники досягнуть того самого степеня, а тоді буде революція. Боже борони йти в маси, бо там треба боротися за тимчасові життєві потреби, а це реформа, а з реформою вони не мають нічого спільного. Їхня партія не повинна мати і не має жодного інтересу в боротьбі за тимчасові потреби пролетаріату. І це вони називають марксизмом! В "Комуністичній Маніфесті" говориться виразно:

"Комуністи — це не є яка небудь окрема партія, що стоїть проти інших робітничих партій. Вони не мають інших інтересів від інтересів всього пролетаріату".

Хіба "наші" філософи з С.П.К. викинули ці точки а "Ком. Маніфесту"? Де-ж справжній марксизм?

"Боротися за найближчі цілі і інтереси робітничої класи, вони разом з тим заступаються і за будучі інтереси робітничого руху" ("К. М.")

Ніде в "К. М." не говориться, що комуністи не повинні боротися за найближчі інтереси робітничої класи. В "К. М."

навіть зазначено, що "комуністи скрізь піднімають кожний революційний рух проти існуючого суспільного і політичного ладу". А далше говориться так-же само, що "комуністи скрізь працюють над з'єднанням і порозумінням демократичних партій всіх країн".

А Ф. Енгельс в "Основних засадах комунізму" пише, що "комуністи порозуміються з демократичними соціалістами в моменті діла та взагалі будуть з ними вести хвилю по можливості спільну політику, оскільки ці соціалісти не підуть на службу пануючій буржуазії, а тим самим заатакують комунізм".

Таку спільну хвилю політику провадять комуністи Великої Британії з реформістичною Партією Праці. Про це ми писали разом. Цим разом ми вкотре довели плаксивим філософам з С.П.К., що вони крім плану і навіяних більше нічого не знають, та що їхнє розуміння Марксової теорії є помилкове.

Синьово-революц.

ЧИ "РОБІТНИЦЯ" ТІЛЬКИ ДЛЯ РОБІТНИЦЬ?

Вже третє число читаю я у вашого журналу "Робітниця", хоч довелось мені вродитися муциною. Не буду багато описувати, як подобався мені цей журнал, бо кожний має повну змогу переконатися. Але я хочу звернути увагу на ось що:

Часто я стараюся приєднати нових передплатників для такого цінного журналу між робітниками, з якими працюю, але мені відповіли:

— Та то для жінок, а не для мене.

І своїми словами я не міг переконати такого чоловіка, що журнал корисний і для нього, аж як позичив йому своє число і він перечитав, тоді справді став передплатником.

Цей я заставляю мене звернутися до тих товаришів, які ще не є передплатниками "Робітницю" з закликом, щоби вони не пропустили такої нагоди і передплатили собі журнал. Заключив мій відношення головно до тих товаришів, які ще не є жонатами. Бо звичайно кожний свідомий робітник передплачує собі "Українські Робітничі Вісті". Правда, без цієї газети годі обійтися і нашим обов'язком є підтримати її, приєднати як найбільше передплатників. В "Укр. Роб. Вістях" поміщують політичні статті, новинки з цілого світа, вісти про робітничий рух у всіх краях. А в "Робітницю" поміщують більше теоретичні і наукові статті та літературні твори. Тому-то в кожній робітничій і фермерській хаті повинні обов'язково знаходитися "Укр. Роб. Вісті" і "Робітниця". Без одної і без другої годі обійтися свідомому робітникові.

Я вже не гадаю про робітницю, бо це само собою зрозуміло, що вони мусять бути передплатниками "Робітницю", але звертаю увагу робітникам і фермерам, щоби вони не відносилися байдужо до цього журналу. Бо кожне число "Робітницю", це цінна книжка, що розкриває перед нами нові сві-

Члени С.П.К. не будуть читати цієї статті, бо членство С.П.К. складається з шів дозна лише англійських лідерів. Але є багато членів а Р.П.К. між українськими робітниками, котрі повинні знати хто такі члени С.П.К. і яка різниця між С.П.К. а Р.П.К.

Часами дуже прикро приходиться, коли бачиш, що член Р.П.К. не може випутатися в дискусії не то, що з лідером С.П.К., а таки з першим ліпшим робітником, який є проти, як С.П.К. так й Р.П.К.

Бо не вистачає сказати лише, що С.П.К. не добра, а Р.П.К. добра. Треба все доискувати. Лише добрим зрозумінням завдань своєї партії, чи організації, ми зможемо переконувати інших і притягати їх в свої лави.

Адвокат не може бути адвокатом, якщо він не розуміє законів. Так само й член Р.П.К. не може бути добрим агітатором, якщо не розуміє цілей і тактики своєї партії.

Синьово-революц.

Сміло йдуть вони, щоби, несути жах та смерть панам-губителям, у нерівній боротьбі й собі вмерти.

Та ні!.. Подібно герої не вмирають: вони безсмертні. Однак великою аневасмою для них, є шанування їхньої пам'яті тими, що навіть невідомо провадять аналогію (порівняння) між нашим життям на Радянській Україні та безталанним у панській Польщі.

Силуюсь позбутися думок про наше безталання під Польщею. Заснути годі, отож шукаю розривки за газетами. Перебраю рапіншу це почту, яку не всім проглянути. Ось американські часописи. Переглядаю ті так звані "патріотичні рептілизи" і аж глибоко стає. Все тільки "білшовиків окупанти" лають, а про страждання українського народу під панською Польщею і боярською Румунією хоч би тобі й словом. Ех іродівні сини, зрадливці вилупи!.. Хотіли б, щоби й тут ярмо панське народів на ший залягало.

Значу, що в той час, коли там лають всіх тих, що працюють серед українського народу, — саме тоді верну в Україну й професор М. Грушевський.

Тепер на Радянській Україні поворотом політичної еміграції нікого не адуєш. Це вказують тут за явище нормальне. Тут ніхто інше не мислить: що всяк, хто уважав себе Українцем-громадянином (досить влучна термінологія М. Драгоманова!) мусить працювати над економічним піднесенням знів'яленого від поміщицького (панського) гнету нашого селянства та на тому соціально-економічному фоні щей для збільшення національно-культурних цінностей.

Що про нього однієї тут наші друзі сильнішим народом не може й мови бути, свідчить нове розмежування між сусідніми республіками. Тепер Радянська Білорусь, послав свої кордони далеко на схід у Смоленщину. Й добувається зведення етнографічних білоруських земель не війною з радянською Москвою, лише на підставі добровільного погодження. Досить того, що Радянська Білорусь має аж чотири вищі школи! Й те тоді, як по величчій таких же розмірів Західна Білорусь не може від Польків добитися й початкової школи.

Та чомусь серед Білорусів не знаходиться подібних хамелеонів як ці атамани з докторами серед Українців. Чому?.. Ось за визнанням правдолюбів Радянського Союзу з боку Англії, Італії, Греції, Норвегії і ин., наша політична еміграція у люті своїй навіть послідовністю у думках тратьте. Та поганим отим пишекам ніхто не дивує. На те й підтримує їх буржуазія. Нема що й надіятися, щоби вони писали про те, як би то покращити життя нашого робітника й фермера в Америці.

Нових 2000 передплатників для "Укр. Роб. Вістей" ми мусимо здобути в маю і при тій нагоді будемо тямити про "Робітницю". З певною вірою в наші успіхи — берімся всі до праці!

Марко Луцкевич.
13. — III. 1924.

РОБІТНИКУ! ЧИТАЙ І ДУМАЙ!

Буржуазна газета — це отрута для робітництва.

Робітничу газету є організатором пролетарських рядів до боротьби за повалення божка капіталу і його суспільного ладу.

Товариші! Організуйте не-організованих братів і товаришів по праці! А першим кроком в цім напрямку буде здобуття для "Українських Робітничих Вістей" нових читачів!

Товариші! Устроюйте спільне читання робітничих газет, а "Укр. Роб. Вістей" і пишіть до своєї газети. Піддержуйте її не лише матеріально але й морально!

Обов'язком тих, що читають "Укр. Роб. Вістей" є старатися, щоби ця їхня газета пишлася на столі в кожній робітничій і фермерській хаті!

Доложить всіх своїх з'усиль, щоби не було й одного робітника чи фермера в вашій околиці, який затроював би свій ум пансько-попівськими газетами. Промовіть дорогу для "Укр. Роб. Вістей"!

Кожний новий читач "Укр. Роб. Вістей", якого придбає, причиниться до поліпшення долі робітничої класи. Бо класова свідомість це така сила, яку капітал не переможе.

Якщо думає, що "Укр. Роб. Вістей" є вашою газетою, то постарайтеся о те, щоби й ваші сусіди та знайомий став її читачем. Після прочитання "У. Р. В.", не кидайте їх в забуття, а передайте своєму товаришеві праці. За це він вам колись подякує!

СТЕПЕНІ ЗЛОДІЙСТВА.

Після капіталістичної преси:

Вкрав \$1,000,000 — геній
Вкрав 500,000 — хитрий
Вкрав 100,000 — зручливий
Вкрав 50,000 — присвоїв
Вкрав 25,000 — неточність
Вкрав 10,000 — але життя
Вкрав 5,000 — спекуляція
Вкрав 2,000 — невдача
Вкрав 1,000 — шахрайство
Вкрав 100 — крадіж
Вкрав 10 — рабунок

Вкрав бохонець хліба, щоби заспокоїти голод — бандит, небезпечний для суспільства. Кілька літ тюрми.

МІСЯЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ Р.З.Т. В ВІННІПЕГІ.

Повідомляється всіх членів Відділу Р.З.Т. в Вінніпегу, що місячні збори Відділу відбудуться в неїлю, дня 4. мая о год. 2.30 пополудні в салі Укр. Робітничого Дому.

Всі члени обов'язково повинні взяти участь а зборах. Робітників і робітниць, що бажають вступити до нашої запомогої організації радо вітаємо.

Заряд.

НОВІСТЬ! — ІСТ КИЛДОНАН! ПЕРШИЙ РАЗ!

Заходом філії Стів. У.Р.Д. а Транскон, Ман., відіграється в суботу, дня 3. мая в Укр. Роб. Домі в Іст Килдонаві славновісну українську оперетку в трох актах п. н.:

"СВАТАННЯ НА ГОНЧАРІВЦІ"

Ветур: 35 і 25 ц. Початок о годині 8-й вечером. Приходьте всі! Приходьте громадо!

ЧИТАЙТЕ НОВУ КНИЖКУ!

Кожний робітник і фермер повинен читати і знати

ПРО СУТЬ ТА ПРИЧИНУ ТУБЕРКУЛЬОЗИ.

Написав Др. М. Сисак.
Ціна тільки 10 центів.

Замовлення слати до:

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard and McGregor Sts.
Winnipeg, Man.

2.000 НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ!

КОРИСТАЙТЕ З НАГОДИ! ЛИШЕ ОДИН МІСЯЦЬ --- МАЙ 1924!

ПРЕМІЇ ДЛЯ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ.

ХТО зложить в місяці маю цілорічну передплату на "Українські Робітничі Вісті" в сумі \$4.00, той дістане даром книжок вартості одного долара.

ХТО зложить піврічну передплату в місяці маю на "Українські Робітничі Вісті" в сумі \$2.00, той дістане даром книжок вартості 50 центів.

ХТО зложить квартальну передплату в місяці маю на "Українські Робітничі Вісті" в сумі \$1.00, той дістане даром книжок вартості 25 центів.

Це відноситься так до старих як і до нових передплатників.

Хто зложить передплату, хай вибере собі на відповідну суму книжок, які є в нижньому списку.

Книжки будуть вислані передплатникам аж після того, як редакція одержить передплату.

Тож дайте про свою зброю — робітничу газету "Українські Робітничі Вісті", які за чотири долари будуть заощадити до вашої хати три рази козогого телячи через цілий рік, а до того ще й маєте нагоду дістати даром гарних поучальних для українського робітника і фермера книжок.

Зав'яжемо ще раз, що ця оферта є тільки на один місяць — маю!

НАЗВА КНИЖОК	Ціна
Злидні філософії (в оправі)	\$1.00
Злидні філософії (брошура)	.75
Тарас Шевченко в світлі епохи	.75
Юда (драма в 5-ох діях)	.75
Економічно-політичні проблеми пролетарської диктатури	.50
Безробітні (драма в 3-ох діях)	.50
Фіція нації і національного незалежності	.35
Перед бурєю (драма в 4-ох діях)	.35
В кітхх роспути (драма в 5-ох діях)	.35
Ми і вони (народна драма в 2-ох діях)	.35
Базар (драма в 4-ох діях)	.25
Мандарин (драматичний ескіз в 1-й дії)	.25
Галерія (драма в 3-ох діях)	.25
Фабричні розмови про економію	.25
Тези і резолюції III. Конгресу Комінтерна	.25
Що таке всесвітній союз робітників	.25
Як світ пішов до гори ногами (комедія в 3-ох діях)	.25
3 життя першого чоловіка і сучасних дискусій	.25
Маркс і Енгельс про диктатуру пролетаріату	.20
Марксизм і Дарвінізм	.20
Земля обітована	.20
Роскази про сили природи, ч. I.	.20
Перший Бухар Комуніста	.15
Розмова про фізику	.15
Основні засади комунізму	.15
Введення в національну економію	.15
Нежданий гість (драматичний ескіз в 1-й дії)	.10
Роскази про сили природи, ч. II.	.10
Страйкер (драматичний образ)	.10
Сучасне становище сільського господарства на Україні	.10
Хто такі комуністи і причта про воду	.10
Про правду і неправду віру	.10
Революційні пісні	.10
Як Галиччя втягнули в контрреволюцію	.10
Наука і горілочний дурман	.10
Україна як об'єкт міжнародної контрреволюції	.10
Про суть та причину туберкульозу	.10
В кітхх білого орла (поезії)	.10
Козаччина	.10
Людське суспільство в передісторичній розвитку	.10
Третій Інтернаціонал і його історичне значіння	.05
Диктатура пролетаріату	.05
Хто такі комуністи і чого вони хочуть	.05
Церква і радянська влада	.05
Мова людиною і машиною	.05
Мова політика Совітської Росії	.05
3 історії царя-голода	.05
Фармер і робітник	.05
Серія 16 перетисних карток — український вики	.35
Серія 11 перетисних карток — Революційні провідники	.35
Серія 3 перетисні карти — С. Мельничук і П. Шеремета	.10

Передплату і замовлення вибраних книжок посилайте на адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS
COR. PRITCHARD & MCGREGOR STS., WINNIPEG, MAN.